

Szkolne Oko

W tym numerze;

- Tradycje zaduszkowe i pogańskie. Str. 2
- Opis tradycji, święta przez uczniów 7a klasy. Str. 2-3
- Tydzień Języka Polskiego. Str. 3-4
- „Narodowe Czytanie-2022”. Str. 4
- Konferencja „Sukcesy II Rzeczypospolitej”. Str. 4
- Wrażenia uczniów klasy IG i IIG z wycieczki edukacyjnej. Str. 5
- Tydzień kariery. Śledzenie zawodu. Str. 6-7
- Dzień Tolerancji. Str. 7
- Św. Mikołaj z Częstochowy. Str. 8
- Wyjazd edukacyjny do Kowna. Str. 9
- 2022 - Rok Romantyzmu Polskiego. Str. 9-10
- Aforyzmy o nauczycielach. Str. 10
- „Lekcja w Mackiewiczówce”. Str. 11
- Gratulujemy. Str. 11
- Jesień w zeszytach uczniów 5a klasy. Str. 11
- Dla urodzonych w listopadzie!. Str. 11

Tradycje zaduszkowe i pogańskie

Dzień Zaduszny na Litwie przypada na 2 listopada. W Dzień Zaduszny na Litwie wspominane są dusze zmarłych osób. Oprócz tradycyjnego odwiedzania grobów i zapalania zniczy Litwini spotykają się w ten dzień, by wspólnie spożywać różne potrawy oraz palić ogniska. Warto zauważyć, że samo palenie zniczy to obyczaj wprowadzony dopiero w XX wieku.

Do XIX w. tradycja palenia zniczy czy świec nie była znana. Zamiast tego na grobach palono wspólne ogniska, na których spalano stare spróchniałe krzyże. Płomień i światło z nich płynące wiązało się z symboliczną więzią pomiędzy żywymi i umarłymi. Ponadto wierzono, że ciepłe światełko pomaga błądzącym duszom z czyśćca znaleźć drogę do nieba. Tradycja palenia wspólnego ogniska zachowała się w zachodniej części Litwy. Przy granicy z Polską, mieszkańcy wsi zbierają się na cmentarzach na wspólnej modlitwie przy ognisku.

Kolejną pogańską tradycją, która jest nadal kultywowana, jest sadzenie drzew na grobach. Poganie wierzyli, że człowiek przeistacza się w drzewo po śmierci. Na mogile kobiecej sadzono wierzbę płaczącą albo lipę a na męskim grobie - modrzew albo jawor. Poganie, oprócz drzew, zostawiali również na grobach drewniane krzyże, rzeźby i słupy upamiętniające zmarłych.

Źródło: <https://bimkal.pl/litwa/dzien-zaduszny>

Opis tradycji, święta przez uczniów 7a klasy Dzień Wszystkich Świętych i Zaduszki

Dzień Zaduszny w Polsce i na Litwie obchodzi się bardzo podobnie: odwiedza się mogiły krewnych na cmentarzach, przyozdabia się ich groby oraz zapala się na nich znicze. Praktyka ta związana jest z przedchrześcijańskim zwyczajem rozpalania ognisk na mogiłach, obejściach i rozstajach dróg. Chrust na te ogniska składano przez cały rok. Wierzono, że promienie ogrzewają dusze błąkające się po ziemi i chronią przed złymi mocami. Lecz najważniejsza w ten dzień jest modlitwa za zmarłych.

Beata Błażewicz, 7a

Dzień Wszystkich Świętych i Zaduszki- to dni pamięci o tych, którzy odeszli. Polska tradycja nakazuje odwiedzać w te dni groby bliskich, zapalać znicze i kłaść wieńce i kwiaty. Z kolei litewskie tradycje Zaduszek, głównie wspólne spożywanie potraw i palenia ognia. Więc nie wyobrażam tego dnia bez zniczy.

Dzień Wszystkich Świętych i Zaduszek w mojej rodzinie też jest wyjątkowy. Zawsze idziemy do kościoła modlić się za naszych bliskich zmarłych, potem jedziemy na cmentarz, aby zapalić znicze. Najbardziej mi się podoba, kiedy już ciemno na dworze, to wtedy jedziemy na cmentarz, aby pooglądać na tysiące palących się światełek.

Urszula Chodorowicz, 7a

My również obchodzimy święto Zaduszki. Kilka dni przed świętem sprzątamy groby naszych bliskich zmarłych. Na grobach stawiamy znicze, kwiaty i się modlimy za dusze zmarłych. Po odwiedzeniu cmentarzy z rodziną zbieramy się na wspólny obiad.

To święto napomina mi o dziadku i o czasie spędzonym z nim.

Karol Gryszkiewicz, 7a

W Święto Zmarłych z rodzicami chodzę do kościoła, także chodzimy na cmentarz, aby odwiedzić groby swoich bliskich. Na cmentarzu zapalamy świece i modlimy się za nich. W ten dzień mi jest smutno, bo niektórzy nasi bliscy ludzie już nie żyją.

Czekam na to święto, bo w nocy bardzo ładnie, gdy wszystkie znicze się świecą na cmentarzu.

Justyna Urbanowicz, 7a

Tydzień Języka Polskiego

W dniach od 7 do 11 listopada w naszym gimnazjum odbyły się imprezy w ramach Tygodnia Języka Polskiego. W programie przewidziano udział w Narodowym Czytaniu ballad i romansów A Mickiewicza, dyktando o tytuł Szkolnego Mistrza Ortografii, spotkanie z poetą Wileńszczyzny, kustoszem Muzeum im. Syrokomli w Borejkowszczyźnie Józefem Szostakowskim, lekcje w nietradycyjnym otoczeniu: lekcja kaligrafii w Muzeum im. Syrokomli, lekcja w Mackiewiczówce dla klasy IIIG, lekcja na cmentarzu Rossa dla klas IG- IIG, zajęcia integrowane języka polskiego i plastyki w klasach 7a, IG i IIIG .

Tydzień cały odbywał zgodnie z programem i przebiegł dosyć pomyślnie. A więc we wtorek 8 listopada odbył się konkurs ortograficzny w klasach 5a-7a, w którym uczestniczyło 21 osób, a tytuł Mistrza Ortografii zdobyli następujący uczniowie:

Zofia Bortkiewicz - 5a klasa

Oskar Paulauskas - 6a klasa

Konrad Bortkiewicz - 7a klasa

Cieszymy się, że w naszym gimnazjum są dzieci, które potrafią pisać z małą ilością błędów. Będziemy dążyć do tego, aby takich uczniów było coraz więcej.

We środę 9 listopada w szkolnej auli miało miejsce zaplanowane spotkanie klas IIIG, IIIG, IVG z Panem Józefem Szostakowskim, który miał dwugodzinny wykład na temat: „Interpretacja wierszy

współczesnych poetów“. Uczniowie zapoznali się z interpretacją wierszy ks. Jana Twardowskiego, Krystyny Koneckiej i niektórych młodych poetów Wileńszczyzny. Pan Józef przeplatał swe wypowiedzi humorem, dowcipnymi metaforami, filozoficznymi rozważaniami, ponieważ uważa, że istotne jest wywołać u człowieka pozytywne emocje. Interpretacja poezji- to temat zawsze aktualny i bardzo potrzebny w przygotowaniu się do egzaminu maturalnego. Z drugiej strony jest to temat niezwykle trudny i kłopotliwy, szczególnie dla uczniów o miernych zdolnościach. A więc to spotkanie choć w niewielkim stopniu przybliżyło uczniom pojęcie interpretacji wierszy.

10 listopada we czwartek uczniowie klas 5a i 6a udali się do Muzeum im. W. Syrokomli na lekcję kaligrafii w ramach projektu „Tydzień Pięknej Litery“. „Kaligrafia to sztuka pozwalająca w najpiękniejszy sposób przelać myśli na papier, więc tradycyjnie będziemy pisać piękne słowa o Ojczyźnie - pięknymi literami“-cytat ze strony internetowej muzeum. Uczniowie z entuzjazmem zaangażowali się w pisanie swoich inicjałów, a także cytatu o ojczyźnie z wiersza poety Syrokomli. Najbardziej spodobało się im pisać piórem. Z prac uczniowskich została utworzona okolicznościowa wystawka w szkolnym foyer. Obecnie w XXI wieku lekcje kaligrafii w szkole odeszły w zapomnienie, stąd charakter pisma uczniów pogarsza się z każdym rokiem, pismo niektórych uczniów staje się na tyle nieczytelne, że sami nie potrafią przeczytać tego, co napisali. To jest wielki problem dzisiejszej skomputeryzowanej młodzieży A przecież jak przyjemnie jest wziąć do ręki czyściutki zeszyt ucznia z pięknym, akuratnym pismem. Zwrócić uwagę uczniów na kaligrafię w zeszytach, na staranność i kunsztowność pisania- to jest główny cel tej nietradycyjnej lekcji.

Regina Iwaszko

Udział w akcji „Narodowe Czytanie-2022”

Każdego roku w Polsce odbywa się Narodowe Czytanie wybranych utworów pisarzy polskich. W związku z tym, że 2022 r. jest ogłoszony Rokiem Romantyzmu Polskiego, tegoroczną lekturą były „Ballady i romanse” A. Mickiewicza. Kolejną 11. Edycję Narodowego Czytania -2022 zainaugurowała Para Prezydencka 3 września o godz. 12 w Ogrodzie Saskim w Warszawie. Podczas wspólnego czytania na scenie Ogrodu Saskiego wystąpili znakomici artyści, którym towarzyszyła muzyka.

7 listopada w naszym gimnazjum rozpoczął się tradycyjnie Tydzień Języka Polskiego. Na inaugurację Tygodnia właśnie przypadła akcja Narodowego Czytania „Ballad i romanse”. A uczestnikami tej akcji byli uczniowie klas 7a, 8a, IG. Prologiem tej akcji stała się melodia pieśni wojskowej **Rozkwitały paki białych róż** w wykonaniu na skrzypcach

przez ucznia klasy 7a Konrada Bortkiewicza. Uczniowie przeczytali następujące ballady : „Rybka”, „Świtezianka”, „Powrót taty”, „Pani Twardowska”. Przypomnieli również treść takich ballad, jak „Świtez”, „To lubię”, „Rękawiczka”, gdyż z tymi utworami zapoznali się już w młodszych klasach. Uczniowie klasy 7a i IG doskonale zgłębili treść ballad, aby następnie stworzyć do nich ilustracje. A pomoże im w tej pracy nauczyciel plastyki Mirosław Bryzisz.

Regina Iwaszko

Konferencja „Sukcesy II Rzeczypospolitej”

Z okazji Święta Niepodległości Polski w gimnazjum została zorganizowana konferencja *Sukcesy II Rzeczypospolitej* dla klas gimnazjalnych. Z powodu tak ważnej uroczystości w przeddzień 11 listopada uczniowie klasy IIIIG na lekcji wychowawczej wspólnie ze wychowawczynią Alicją Karpowicz stworzyli kotyliony, które pięknie prezentowały się na szkolnych mundurkach podczas uroczystości.

Uczniowie klasy III opowiedzieli zebranym o niezwykłych osobach, które codzienną pracą dokonały niezwykłych czynów, odkryć w różnych dziedzinach. Byli to znani matematycy, chemicy, fizycy, aktorzy i piosenkarze, którzy poprzez swoją działalność przyczynili się do rozkwitu niepodległego państwa. Dzięki nim wykreował się pozytywny wizerunek Polski i Polaków na świecie. Warto przywracać pamięć o wybitnych osobach.

Warto przywracać pamięć o wybitnych Polakach i ich sukcesach.

Lucja Kuzborska

Wrażenia uczniów klasy IG i IIG z wycieczki edukacyjnej

Agnieszka Jarmołkiewicz (IIG):

– 11 listopada my uczniowie klas IG-IIG udaliśmy się na wileńską Rossę, gdzie odbyły się główne obchody Narodowego Święta Niepodległości Polski. Podczas uroczystości przy Mauzoleum Matki i Serca Syna

oddaliśmy hołd Marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu – twórcy niepodległego państwa polskiego.

Wśród nich artysta – malarz i kompozytor Mikołaj Konstanty Cziurlionis, twórca niepodległej Litwy

Jonas Basanawiczius, poeta-romantyk Ludwik Kondratowicz (pseudonim Władysław Syrokomla), rzeźbiarz Antoni Wiwulski, malarz i rysownik Franciszek Smuglewicz, Joachim Lelewel, Euzebiusz Słowacki i wielu innych. Przy bramie wejściowej zwiedziliśmy kwaterę żołnierską o powierzchni 0,2 ha, na której spoczywają polscy oficerowie i ochotnicy polegli w latach 1919–1920 w walkach o Wilno, a także żołnierze Armii Krajowej polegli podczas operacji „Ostra Brama” w 1944 roku.

Ewelina Andruszkiewicz (IIG):

– Podczas wycieczki szczególnie zapamiętałam, że cmentarz na Rossie jest zabytkową nekropolią w Wilnie, jednym z najstarszych, najpiękniejszych, najbardziej znanych i najcenniejszych cmentarzy litewskiej stolicy. Na terenie nekropolii spoczyły ciała wybitnych i zasłużonych dla Litwy i Wilna osób, z których wielu tworzyło historię miasta i narodu litewskiego. Zapamiętałam grób Lelewela, że na jego pomniku są 3 daty, nietypowy grób Augusta Becu przedstawiający kamień przepasany łańcuchem. Nie widziałam nigdzie takiego pomnika.

Maryja Łokucijewska (IG):

– Wybraliśmy się na wycieczkę edukacyjną na cmentarz Rossa. Nasza pani od języka polskiego była przewodnikiem i opowiadała o powstaniu cmentarza i ludziach, którzy są tam pochowani. Wycieczka była bardzo ciekawa, a także poznawcza. Dowiedziałam się, że Cmentarz na Rossie zajmujący ok. 10 ha został otwarty w 1801 roku. Składa się ze Starej Rossy, Nowej Rossy i Cmentarza Wojskowego z Mauzoleum Matki i Serca Syna.

Są tam pochowane postacie polskiej i litewskiej historii: W. Syrokomla, Lelewel, przyjaciel Mickiewicza – Onufry Pietraszkiewicz, znani profesorowie i wiele innych wybitnych postaci. Na cmentarzu można zobaczyć piękne pomniki. Jednym z najśłynniejszych jest Anioł Śmierci -nagrobek nieznannej kobiety.

Mirosław Andruszkiewicz (IG):

– Zwiedziliśmy największy na Litwie cmentarz Rossa, gdzie widzieliśmy dużo pomników najbardziej zasłużonych ludzi. Zostały mi w pamięci pomniki przedstawiające drzewo z obciętymi konarami. Także na pomniku S. Montwiła piękny Anioł niosący kaganiec oświaty. Było bardzo ciekawie.

Karolina Dakszewicz (IIG):

– Podczas wycieczki dowiedziałam się, że na Rossie są pochowani polscy żołnierze, którzy wojowali w roku 1919. Także na tym cmentarzu spoczywają znani Polacy, Litwini i Białorusini oraz, że na tym cmentarzu znajduje się Mauzoleum Matka i Serce Syna. Wrażenia z wycieczki są pozytywne, bo było bardzo ciekawie dowiedzieć się o tym, kto spoczywa na tym cmentarzu.

Gabriela Dakszewicz (IIG):

– Bardzo się spodobała mi ta wycieczka, ponieważ dowiedziałam się o wielu ciekawych faktach, między innymi, że na tym cmentarzu są pochowani poeci, artyści, żołnierze, serce marszałka Piłsudskiego, jak też i ten napis na płycie grobowej taki nietypowy: „Matka i Serce Syna”. Dotychczas o tym nic nie wiedziałam.

Tydzień kariery. Śledzenie zawodu

Od 14 do 18 listopada w naszym gimnazjum odbywał się Tydzień Kariery. A organizatorką tego przedsięwzięcia była pani od języka litewskiego Oksana Aleknavičius. W ramach tego tygodnia był realizowany atrakcyjny projekt, gdy uczniowie klas gimnazjalnych próbowali różnych zawodów, dostępnych w ramach gimnazjum. Publikujemy wywiady, które dla naszej gazetki przeprowadziły Gabriela G. i Katarzyna Ch. z niektórymi uczniami. Najpierw zamieszczamy pytania, na które odpowiadali uczestnicy projektu.

1. Z jakim zawodem zapoznałaś (zapoznałeś) się z bliska?
2. Opowiedz, co robiłaś (robiłeś) w trakcie śledzenia tego zawodu?
3. Czy spodobało Ci się pobyć w tej roli ?
4. Czy chciałabyś(chciałbyś) związać przyszłość z tym zawodem? (Tak lub nie i dlaczego?)
5. Jak uważasz, co potrzebne do tego zawodu? (wykształcenie, cechy charakteru i tp.?)

Wywiad z Aurelią Tumaitie, III G kl.:

1. Zapoznałam się z zawodem nauczycielki.
2. Prowadziłam lekcję języka polskiego, gramatykę.
3. Tak.
4. Nie, ponieważ trzeba mieć dużo cierpliwości pracując z dziećmi.
5. Do tego zawodu trzeba mieć wyższe wykształcenie. Trzeba być cierpliwym, umieć pracować z dziećmi, mieć chęć do pracy.

Wywiad z Bożeną Tumanowicz, III G kl.:

1. Zapoznałam się z zawodem nauczycielki języka polskiego.
2. W trakcie śledzenia tego zawodu z uczniami 5 klasy czytaliśmy tekst, opowiadaliśmy go, a także rozwiązywaliśmy krzyżówkę do tekstu, zapoznaliśmy się z nowymi wyrazami.
3. Spodobało mi się być w roli nauczyciela języka polskiego, gdyż uczniom było ciekawie słuchać mojej lekcji i chętnie odpowiadali na pytania.
4. Jeszcze dokładnie nie wiem, ponieważ za mało było doświadczenia.
5. Uważam, że do tego zawodu potrzebna wytrwałość, trzeba kochać dzieci, a także je rozumieć. Trzeba mieć spokojny charakter.

Wywiad z Katrینą Pipilewicz, III G kl.:

1. Zapoznałam się z zawodem bibliotekarki.
2. Rejestrowałam książki, dbałam o ich wygląd i całość, zapoznałam się z obowiązkami bibliotekarza, wypróbowałam siebie.
3. Mnie się spodobało.
4. Jako jeden z wariantów przyszłej pracy rozpatruję ten zawód.
5. Erudycja, dużo cierpliwości, odpowiedzialność, nawyk kontaktu z ludźmi.

Wywiad z Patrykiem Surwiło, III G kl.:

1. Zapoznałem się z zawodem nauczyciela historii.
2. Zamieniałem nauczycielkę i prowadziłem lekcję historii.
3. Nie, ponieważ bycie nauczycielem potrzebuje wiele cierpliwości, której u mnie brakuje.
4. Nie, bo nie mam tyle cierpliwości.
5. Trzeba rozumieć i dobrze znać przedmiot, dziedzinę nauki, której uczysz. Także trzeba mieć wyższe wykształcenie.

Wywiad z Aliną Zamaro, III G kl.:

1. Zapoznałam się z zawodem pani z technologii.
2. Uczyłam dzieci szyć i wiązać.
3. Nie, ponieważ nie podoba mi się szyć i wykonywać takie robótki ręczne.
4. Nie, ponieważ już wybrałam sobie zawód.
5. Trzeba być mądrym, zorganizowanym, mieć umiejętności i zamiłowanie do pracy z dziećmi.

Wywiad z Andrzejem Krukowskim, IIIG kl.:

1. Zapoznałem się z zawodem nauczyciela od wychowania fizycznego. 2. Prowadziłem lekcje, robiliśmy rozgrzewkę, zapoznawaliśmy ich z różnymi ćwiczeniami. 3. Tak, ponieważ to nie jest bardzo trudna praca. 4. Tak, ponieważ uwielbiam sport i wszystko, co z nim związane. 5. Potrzebne zdrowie, dobra kondycja fizyczna i cierpliwość.

Wywiad z Moniką Pranskunajtę, IVG kl.:

1. Zapoznałam się z zawodem nauczyciela języka polskiego. 2. Przygotowałam prezentację z wybranym tematem, uczniowie konspektowali i później wykonywaliśmy zadania przy tablicy. 3. Bardziej nie niż tak, ponieważ dzieci nie mają motywacji do nauki. 4. Nie, bo to jest bardzo odpowiedzialna praca. 5. Potrzebne wyższe wykształcenie, wytrwałość, chęć pracy z dziećmi, zdolności komunikacyjne i cierpliwość.

Dzień Tolerancji

We środę, 17 listopada w naszym gimnazjum odbył się Dzień Tolerancji. Był to dzień nietradycyjny - lekcji dla klas 5 - 12 nie było. Młodsze klasy, to znaczy od piątków do ośmioklasistów miały wycieczki do różnych muzeów (zapoznali się z brajlem, różnymi sposobami przekazywania informacji dla ślepych i o historii Żydów w Wilnie). My, uczniowie starszych klas, oglądaliśmy filmy o zawodach, a później mieliśmy spo-

tkanie z panem Jogailasem Vaitekaitisem, badaczem z "diversity development group". On nam opowiedział o uchodźcach i osobach starających się o azyl, a także o "Hate Speech'u". Zajęcie było ciekawe, bo Vaitekaitis niebanalnie i barwnie potrafił przekazać informację. Na ogół cały dzień się spodobał, tym bardziej, że to dzień bez lekcji.

Patryk Surwiło, IIIG

Podczas obchodów Dnia Tolerancji w naszym gimnazjum mieliśmy wykład związany z szacunkiem i tolerancją. Pan, który prowadził go, opowiadał o terażniejszym i prawidłowym stosunku do uchodźców oraz emigrantów. W ciągu całego wykładu dyskutowaliśmy i odpowiadaliśmy na pytania.

Maryja Łokutijewska, IG

Św. Mikołaj z Częstochowy

18 listopada nasze gimnazjum miało zaszczyt przyjmować w swoich ścianach dostojnych gości z Polski. Byli to dorośli i młodzież z parafii św. Wojciecha w Częstochowie oraz Towarzystwo Patriotyczne *Kresy*, które wspiera rodaków mieszkających na Kresach Wschodnich. A głównym inicjatorem tego spotkania był ksiądz z Częstochowy Ryszard Umański, który wraz ze swoją ekipą zorganizował akcję: *Święty*

Mikołaj z Polakami na Kresach. Już nie po raz pierwszy pod kierownictwem ks. Ryszarda region częstochowski występuje w roli darczyńców dla naszego gimnazjum. Dzięki ich inicjatywie nasi uczniowie i nauczyciele nieraz byli obdarowani słodyczami oraz przyborami szkolnymi w przeddzień świąt. To był ten tajemniczy św. Mikołaj, który przysyłał nam prezenty, lecz go dotąd nie widzieliśmy. Aż wreszcie w tym roku doszło do spotkania na żywo.

Na tym spotkaniu byli obecni przedstawiciele lokalnych władz, a właściwie mer rejonu wileńskiego Maria Reksć oraz starosta gminy Rukojnie Andżela Stankiewicz. Na początku zabrał głos gospodarz gimnazjum – dyrektor Oleg Nikończyk i przedstawił gościom krótką historię rozwoju szkoły w Rukojniach oraz aktualną sytuację w obecnym gimnazjum. Następnie powitano wszystkich wzruszającym programem artystycznym, który przygotowali uczniowie pod ścisłym kierownictwem nauczycielki muzyki Alicji Raguckiej. Tematem tego przedstawienia był lokalny patriotyzm, a mianowicie chodziło o prezentację Litwy, Wilna, Wileńszczyzny, miasteczka Rukojń, wspomniano też o dialekcie wileńskim. Opowiadanie uczniów o „małej ojczyźnie” przeplatało się wierszami, piosenkami, np. *Pieśń Wieczorna* (do słów Wł. Syrokomli), *Pieśń o domu* (do słów M. Konopnickiej), *Wileńszczyzna*, a maluchy z klasy 1a w ludowych strojach zatańczyły kujawiaka. Po części artystycznej gościom były wręczone od naszej placówki szkolnej słodkie upominki.

Dalej w trakcie uroczystości przemawiała Pani Mer, ks. Ryszard, starosta gminy Rukojnie. I oto nastąpił najważniejszy moment tego spotkania, ponieważ na oczach wszystkich obecnych był podpisany list intencyjny w sprawie współpracy między samorządowymi podmiotami społeczności lokalnych. Ten list podpisali wójt gminy Wierzchnas (województwo łódzkie) Leszek Gierczyk oraz wójt gminy Rukojnie Andżela Stankiewicz. Obie gminy wyrażają gotowość do nawiązania współpracy, wymiany doświadczeń i wsparcia.

Współpraca będzie mieć na celu oddziaływanie na rozwój młodzieży poprzez utrzymywanie kontaktów między placówkami oświatowymi. Zakres współpracy ma charakter otwarty i może zostać rozszerzony. Tak więc cieszymy się, że nawiązemy bliższy kontakt z naszymi rodakami z kraju nad Wisłą.

Szczególnie chcielibyśmy podziękować ks. Ryszardowi Umańskiemu oraz całemu przybyłemu towarzystwu za życzliwość, szczerze i przyjazne serca, za stworzenie wspaniałej przedświątecznej atmosfery, w wyniku której były przekazane dary „od św. Mikołaja” dla wszystkich uczniów, przedszkolaków, wychowawców i nauczycieli naszego gimnazjum. Wyrażamy wdzięczność wszystkim, kto przyczynił się do tej wspaniałej akcji, która przyniosła tyle radości naszym dzieciom.

Regina Iwaszko

Wyjazd edukacyjny do Kowna

25 listopada uczniowie klas 5a-8a udali się do **Kowna**, położonego w środkowej Litwie u zbiegu Niemna i Wilii. Miasto urzeka świątecznymi iluminacjami, które przypominają, że milowymi krokami zbliża się Boże Narodzenie. Przeszliśmy wzdłuż ozdobionej Alei Wolności, która łączy ze sobą starą i nową część miasta. Zobaczyliśmy Ratusz oraz zamek pochodzący z XIV wieku, który odgrywał istotną rolę w obronie Litwy przed najazdami krzyżackimi. Chociaż obecnie istnieje tylko niewielki jego fragment, ale i tak sprawia niesamowite wrażenie, daje się zauważyć, jak potężne musiały być konstrukcje obronne w dalekiej przeszłości. Zobaczyliśmy również pomnik litewskiej Pogoni, konnego rycerza ze wzniesionym nad głową mieczem i tarczą. W Kownie imponującymi zabytkami są kościoły, które są niby rozsiane po całym mieście. Spacerując uliczkami, dotarliśmy do placu, na którym ustawiono świąteczne drzewko, które niebawem rozbliśnie tysiącem światełek.

Później uczniowie uczestniczyli też w warsztatach z ceramiki. Gdy tylko otrzymali kawałek masy do rąk, rozpoczęli pracę. Wykonując kolejne działania, zgodnie z instrukcjami tworzyli świeczniki z rozwałkowanej gliny. Większość w wielkim skupieniu i z zaangażowaniem formowała przedświąteczną ozdobę. Niektórzy potrzebowali pomocy, bo nie wiedzieli, jak przymocować kolejne elementy. Edukator chętnie udzielała pomocy i podpowiedzi. Po ulepieniu dzieci odstawiwały swoje wyroby do wyschnięcia. Po edukacji wszystkie wyroby były zabrane do wypalania w specjalnym piecu ceramicznym, gdzie będą przebywać w wysokiej temperaturze, a później szkliwione. Dopiero po tym etapie znowu wrócą do dzieci w postaci prezentów świątecznych.

Pełni wrażeń, mając jeszcze w oczach wspaniałe kowieńskie budowle, po sutym obiedzie w McDonalds,

L. Kuzborska, I. Giniewicz, A. Juckiewicz, J. Bliznike

2022 - Rok Romantyzmu Polskiego

Ciekawostki epoki romantyzmu:

Nazwa epoki wywodzi się z języka francuskiego, w którym roman oznacza powieść lub opowiadanie. Pierwotnie słowo to oznaczało grupę języków używanych na terenie średniowiecznej Francji. Później stała się określeniem średniowiecznej literatury pisanej w językach narodowych, literatury ludowej i rycerskiej.

Twórcami polskiego romantyzmu byli:

1. Adam Mickiewicz
2. Juliusz Słowacki
3. Zygmunt Krasiński
4. Cyprian Kamil Norwid

Żółte spodnie na salonach:

czyli jak ubierano się epoce

Koszulka z okazji Roku Romantyzmu Polskiego ❤️

[PRZEJDŹ DO NASZEGO SKLEPU](#)

Romantycznie modni mężczyźni stylizowali się na Byronów i Werterów, marzyli o tym, by życie oddać za ojczyznę, w osamotnieniu dokonywać bohaterskich czynów, nieszczęśliwie pokochać nieosiągalną piękność i zyskać nieśmiertelną sławę. Gardzili prozą codziennego życia. Swoje przekonania manifestowali barwnym strojem. Niebieski frak, atłasowa kamizelka w kwiaty, żółte spodnie, wysoki cylinder, peleryna, wąsy, romantyczna broda i burza zmierzwionych włosów niezawodnie świadczyły o tym, że tak prezentujący się mężczyzna jest romantyczny na wskroś.

200 lat temu, w 1822 r. w Wilnie ukazały się „Ballady i romanse“ Adama Mickiewicza – dzieło, które wyznaczyło początek epoki romantyzmu w Polsce. W związku z tym Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ogłosił rok 2022 Rokiem Romantyzmu Polskiego.

W **romantyzmie** szczególne miejsce miała liryka – nie wypada nie znać *Do M****, wiersza o tematyce miłosnej, czy Sonetów krymskich Mickiewicza, które są owocem jego podróży na Krym podczas zesłania, wyrażających zachwyt nad orientalną przyrodą, a zarazem – tęsknotę za ojczyzną.

Opracowała : Bożena Tumanowicz, III G

Aforyzmy o nauczycielach

Kto nabytą wiedzę pielęgnuje, a nową bez przerwy zdobywa, ten może być nauczycielem innych. (Konfucjusz)

Nauczyciel widzi więcej niż tylko twarze dzieci – stara się zobaczyć ich dusze. (B. Cage)

Gdy uczeń osiąga coś dzięki nauczycielowi, nauczyciel również czegoś się uczy. (P. Coelho)

Jest jedna forma wyrażenia sympatii nauczycielowi: uczenie się. (J. Kurczab)

Nauczyciel widzi więcej niż tylko twarze dzieci – stara się zobaczyć ich dusze. (B. Cage)

“Mieć właściwego nauczyciela, to jakby drugi raz się urodzić”. –(Ludmiła Ulicka)

“Świat byłby lepszym miejscem gdyby medale przyznawano wspaniałym nauczycielom a nie żołnierzom, którzy zabijali wrogów na wojnie”. –(Matthew Quick)

“Często osobowość nauczyciela jest ważniejsza, od posiadanej przez niego wiedzy”. –(Soren Kierkegaard)

“Bywa, iż nauczyciele zapominają, że życie to nie lekcja w klasie”. –(Harlan Coben)

Prawdziwy nauczyciel broni uczniów przed swoim wpływem. Zachęca raczej do wiary w siebie. Kieruje ich wzrok nie na swoją osobę, ale na tego ducha, który jemu samemu daje siłę. – (Amos B.)

Dobrała Migle Gintowt, III G

„Lekcja w Mackiewiczówce”

W ramach Tgodnia Języka Polskiego uczniowie klasy IIIIG odwiedzili **Mackiewiczówkę**, odremontowany dom w Czarnym Borze, w którym mieszkał i tworzył Józef Mackiewicz. Polski Sejm ogłosił 2022 rok, w

którym mija 120. rocznica urodzin tego wybitnego autora powieści, artykułów publicystycznych i reportaży **Rokiem Józefa Mackiewicza**. Inicjatorka **Lekcji w Mackiewiczówce**, wileńska dziennikarka Ilona Lewandowska zaznacza, że jednym z celów projektu jest to, aby twórczość Mackiewicza dotarła do młodych osób.

Mackiewiczówka to potoczna nazwa domu w podwileńskim Czarnym Borze, w którym przez 9 lat Józef Mackiewicz mieszkał ze swoją żoną.

Lucja Kuzborska

Gratulujemy

Emanueli Franciszce Bogdanowicz (klasa IIIIG) za zajęcie III miejsca w eliminacjach rejonowych XXXI Konkursu Recytatorskiego im. A. Mickiewicza „Kresy 2022” (Kategoria IV – młodzież od lat 16 i dorośli).

Karolinie Urbanowicz (klasa 8a), która została wyróżniona w eliminacjach rejonowych XXXI Konkursu Recytatorskiego im. A. Mickiewicza „Kresy 2022” (Kategoria III – młodzież od 13 do 15 lat).

16 listopada w Domu Kultury Polskiej nasze uczennice występowały w kolejnym republikańskim etapie konkursu „Kresy-2022”

Jesień w zeszytach uczniów 5a klasy

Przyszła jesień. Jesienią liście zmieniają swój kolor na: czerwony, żółty, rudy. Dzień staje się krótszy, a noc dłuższa. W parkach pojawiły się nowe kolory. Zaczęły opadać liście. Ta pora roku jest przepiękna. Ona mi się bardzo podoba.

Zofia Bortkiewicz, 5a kl.

Jesienią w lasach rosną grzyby. Ptaki zbierają się w stada i odlatują do ciepłych krajów. Zwierzęta zbierają zapasy na zimę. Wiewiórka zbiera orzechy, a niedźwiedź gromadzi w sobie ogromną ilość tłuszczu. Jesienią ludzie mają dużo pracy. Muszą zebrać wszystkie plony z ogrodów i pól. Jesień to barwna pora roku.

Ewelina Urbanowicz, 5a kl.

Dni jesienne są krótsze, a noce dłuższe. Dużo ptaków odlatuje do ciepłych krajów. W sadach dojrzewają owoce: jabłka, gruszki, śliwki. Także dojrzewają i spadają na ziemię owoce dębów, kasztanów, klonów, jesionów.

Kain Jurewicz, 5a kl.

Jesień to piękna pora roku. Podczas jesiennych dni pięknie wygląda las upiękaszony żółtymi, czerwonymi

Dla urodzonych w listopadzie!

Najlepsze życzenia na urodziny! Dużo zdrowka, dużo szczęścia, miłości pełny garnek i radości bez liku. Życzymy wam tego wszystkiego z okazji urodzin!

Serdeczne pozdrowienia z okazji urodzin niech przyjmą: Lilija Jeremejewa, Patryk Masiewicz, Oskar Paulauskas, Agata Jurewicz, Marzena Dakszewicz, Gabriela Gajdukiewicz, Mariusz Nowickis, Karol Griszkiwicz.

Redakcja:

Główny redaktor: Patryk Surwiło

Zastępca redaktora: Edgar Siemaszko

Dziennikarze: Aurelia Tumaitie, Beata Błażewicz, Urszula Chodorowicz, Karol Gryszkiwicz, Justyna Urbanowicz, Regina Iwaszko, Lucja Kuzborska, Patryk Surwiło, Maryja Łokutijewska, Irena Giniewicz, Alina Juckiewicz, Jowita Bliznike, Bożena Tumanowicz, Migle Gintowt, Zofia Bortkiewicz, Ewelina Urbanowicz, Kain Jurewicz, Danek Krukowski, Emanuela Franciszka Bogdanowicz

Opracowanie graficzne: Edgar Siemaszko

Opiekun redakcji : Regina Iwaszko